

et æret Medlem taler om. Jeg haaber imidlertid ikke at tage fejl efter alt, hvad jeg har læst i Bladene, deriblandt ogsaa i Bladet „Social-Demokraten“, i, at det ærede Medlem dermed bl. a. har sigtet til Besættelsen af den nyoprettede Stilling som Apoteker i Hadsund, hvor Candidatus pharmaciae Kjær, tidligere fra Aalborg, nu fra Aarhus, blev foretrukken for adskillige, der havde større Anciennet end han, og ogsaa blev foretrukken for de tre, som Sundhedskollegiet havde indstillet. Jeg skal derom sige, at naar det ganske undtagelsesvis sker, at der gaas udenfor Sundhedskollegiets Indstilling, er det selvfølgelig kun, naar der er vægtige og afgørende Grunde derfor, og det var der ogsaa her i dette Tilfælde. Den paagældende, der fik Bevilling til at oprette Apoteket, er født i 1865, er altsaa ikke noget rent Barn. Han blev farmaceutisk Kandidat i 1887, fungerede først i Viborg fra 1887 til 1891 og derefter fra 1891 til 1902 under forskellige Principaler paa Løveapoteket i Aalborg, det første Par Aar som Receptarius og siden som Skrankarius. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke hertil (Munterhed) — ja, det er en meget alvorlig og ansvarsfuld Stilling —, og ved Apoteker Ballhausens Død i 1902 blev han Provisor i Apoteket, blev antagen af Skifteretten til at bestyre det, og bestyrede det, indtil Apoteket blev solgt, hvilket medførte, at han kort efter kom ud af sin Stilling og derefter, saaledes som Forholdene have været i Faget i alt Fald hidtil, ikke har kunnet naa til andre Stillinger end til at vikariere for andre. Det var altsaa en Mand, som i 13 Aar havde haft en fremtrædende Plads paa et stort Apotek, som havde bestyret denne Plads, dels under sin Principal, dels paa eget Ansvar til alles fuldkomne Tilfredshed, og som ved sin Afgang fra Apoteket fik de mest glimrende Vidnesbyrd, baade af Skifteretten, af Stadslægen og af Stiftsfysikus. Jeg skal i Forventning om, at den højttærede Formand intet har derimod, tillade mig at oplæse en enkelt af disse Anbefalinger, saa ville ærede Medlemmer faa at se, hvad det er for en Mand, Talen drejer sig om. Det er en Anbefaling af Stadslæge, Dr. med. J. Eschen, dateret 24. September 1904, og det hedder i denne: „I de 6 Aar, jeg har været Stadslæge her i Byen, har Hr. cand. parm. H. Chr. Kjær været ansat paa Løve-Apoteket her, i ca. 1 Aar som Provisor og Resten af Tiden som Kandidat, og jeg har i den Tid haft Lejlighed til at lære ham at kende som

en sjælden dygtig, paalidelig og samvittighedsfuld Mand og tillige som en elskværdig og vindende Personlighed. Den bedste Støtte for Rigtigheden af denne Opfattelse, turde være den Omstændighed, at Apoteker Ballhausen i de sidste Aar — skønt han selv indtil et Par Maaneder før sin Død var en særdeles kraftig og energisk Mand — havde overladt Ledelsen af Apoteket saa at sige helt i Kandidat Kjærs Haand. Og Løve-Apoteket maa siges at være et meget anset og veldrevet Apotek.“ Jeg har ment, at her forelaa et Tilfælde, hvor det vilde være rigtigt at bevare en saadan Mand for Farmacien, og hvor det vilde være rigtigt ikke paa Grund af Forhold, han ikke var Skyld i — hans forrige Principals Død og det efterfølgende Salg af Apoteket — at drive ham over i en anden Stilling. Og jeg vil sige her, at medens jeg selvfølgelig til fulde baade paa dette og paa andre Omraader anerkender Anciennetsprincipets store Betydning, vil jeg dog aldrig kunne forsone mig med, at Ancienneteten skulde være det eneste og altid afgørende Hensyn ved Besættelse af Embeder eller ved Indstillinger om Apotekerprivilegier. Jeg tror, det er rigtigt, at der kan være Tilfælde, hvor man bør gaa uden for Anciennetessystemet. Det er for øvrigt ret mærkeligt at høre det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) staa op som en saa kraftig Forsvarer for det gamle, træede, tørre, trøskede Anciennetsprincip. Man skulde jo egentlig ikke vente det fra den Kant. Men i min Betragtning af denne Sag skal naturligvis slet ikke ligge nogen som helst Kritik af Sundhedskollegiets Indstilling — paa ingen Maade. Sundhedskollegiet har og maa have sine bestemte Regler at gaa efter, og det er vist ogsaa nødt til at følge disse Regler; men naar Sagen kommer til Ministeren, saa maa man huske, at det er Ministeren, som har og ogsaa faar det endelige Ansvar for Sagens Afgørelse, og at Ministeren derfor ogsaa, netop fordi han skal bære Ansvaret baade overfor Offentligheden og ogsaa overfor Rigsdagen, derunder overfor dette høje Ting, til en vis Grad maa være stillet frit, og jeg har den Tro, at hvis jeg i dette Tilfælde vilde have ladet haant om de udmærkede Kvalifikationer, som Kandidat Kjær havde, saa vilde der have været Grund til at rette meget alvorlige Bebrejdelser mod mig.

Jeg skal nævne et Par andre Tilfælde, som jeg antager, det ærede Medlem ogsaa sigtede til, da det Tid efter anden har været stærkt paa Tale i Bladene; jeg tænker